

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunerne som planmyndighed inden for byzonen. Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauherholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl. (Fremsat 16/1 01).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Forslaget er en genfremsættelse fra sidste år. Indholdet er, at kommunerne inden for byzonen skal afgøre, hvor der kan placeres butikker, og hvor meget butikksbyggeri der skal være.

Regionplanmyndighedernes kompetence med hensyn til butikspanlægning ønskes altså væsentlig begrænset, og dermed er der i realiteten ikke noget tilbage af den detailhandelslov, planlægningslov, som har skånet kongeriget for mange store, eksterne centre, og som har givet en håndsækning til et varieret handelsliv, som har fuld opbakning blandt handelsorganisationer bortset fra de allerstørste kæder.

Jeg beklager naturligvis, at et par af de partier, som har udtrykt sympati for forslaget her, tilsyneladende af forslagsstillerne er blevet lokket til at give støtte til noget, der i realiteten fjerner grundlaget for detailhandelsplanlægningen herhjemme.

Vi er ikke enige i det synspunkt. Vi mener, at vi har en lov, der har fungeret godt. Den redegørelse, jeg gav sidste år, viste det samme, og jeg tror, at det i almindelighed, bortset fra det jo altid er vanskeligt at gennemføre planlægning, er en lovgivning, som i det store og hele fungerer godt.

Vi har i hvert fald ikke tænkt os at ødelægge den lovgivning, som vi faktisk er meget stolte af.

Lis Greibe (S):

Beslutningsforslag nr. B 93 er vel dybest set den årlige luftning af de borgerlige partiers utilfredshed med den ændring af planloven, som vi fik i 1997.

Det er ærgerligt, at vi er nødt til at tage debatten igen i år, fordi årsagen til dette i høj grad skyldes, at ikke alle amter er blevet færdige med at udforme forslag til de nødvendige retningslinjer.

Vi lever nogle steder i landet fortsat i en overgangsbestemmelsesfase, og det er derfor muligt, for tiden i hvert fald, at fiske eksempler frem, som kan virke urimelige.

Det er sådan, at hvis man går nærmere ind i de eksempler, der er vist i beslutningsforslaget, så vil man i virkeligheden kunne tilbagevise, at der reelt ligger nogle problemer i det i dag.

Men jeg vil så blot pointere mere generelt, at så længe amterne ikke har været færdige med deres planer, så har det faktisk været nødvendigt at være ret restriktive, ellers ville vi risikere at få nogle afgørelser, der i forhold til fremtidige ansøgninger ville være dybt uretfærdige, og som ville forskelsbehandle.

I Socialdemokratiet er vi meget tilfredse med, at det er amterne, der tager hånd om udviklingen og planlægningen inden for byzonerne. Vi er overhovedet ikke i tvivl om, at det i praksis sker i et meget tæt samarbejde med berørte kommuner, og at der dermed tages hensyn til både lokalkendskab og til en overordnet vurdering.

Netop amternes mulighed for at se de enkelte byers udvikling i et samlet hele vil forhindre uheldig hektisk udviklingskonkurrence mellem nabokommuner. Der skal sikres et varieret butiksudbud i bymidten i de mange mindre, mellemstore og store byer, og dette skal amterne sørge for.

Vi fornemmer helt bestemt, at vi har fået meget ret i, at det var nødvendigt at gribe ind og omlægge styringen i 1997. Forbrugsorganisationer, miljøorganisationer, fritidsorganisationer, landbrugsorganisationer, samtlige organisationer inden for handelsstanden og inden for detailhandelen bakkede op om planlovsændringen, og der er ingen tvivl om, at befolkningen også nu godt kan se, at det var nødvendigt at sætte bom for den helt planløse eksploderende udvikling med butikskædecentre. Jeg er bange for, at forslagsstillerne ikke kan se nødvendigheden.